

חיזוק לשבת

"כל השומר את השבת כאילו מקיים את כל התורה כולה. וכל המחלל את השבת כאילו כפר בכל התורה כולה"

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת			
מנחה	בניית שבת	צאת שבת	ר"ת
18:03	18:30	19:41	20:27
18:01	18:47	19:43	20:23
18:01	18:47	19:43	20:23
18:01	18:46	19:42	20:22

פרשת ראה | כ"ז אב תשפ"ד | גיליון 888

הלכות שבת

עיסוק בצרכי חול

01

מכלל האיסור של "ממצוא חפצך" אסור חכמים לקרוא בשבת בשטרי הדיטות, ולכן אסור לקרוא בשבת, [אף בעיון בלבד], בשטרי חוב, חשבונות של העירייה והחשמל, חשבונות הבנקים, חוזה של שכירות, וכל כיצוא באלה. ושטרות אלו זינם כמקצה בשבת ואסורים בטלטול (שו"ע שו"י, ילקו"י).

02

קריאת פרסומות של מסחר וכדו' אסורה גם היא משום שטרי הדיטות, ולכן אסור לקרוא בשבת פרסומות ואפילו אם הדבר נמצא על גבי עלוני שבת, אמנם אין העלון הופך למוקצה משום מעט פרסומות שבו אם רוצה לקרוא את דבר התורה שבעלון (ילקו"י).

עולים על גל ירוק

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

מתנה ושמה כאב

אחת המתנות הגדולות שנתן לנו ה' יתברך היא היכולת שלנו להרגיש כאב. הכאב מזהיר אותנו מפני דברים המסוכנים עבורנו. או לנו אם לא היינו מרגישים רגיעה מחום. מי שלא מרגיש חום, לא יודע להזהר מפניו, והנוק לגופו עלול להיות קשה עד קטלני. הכאב הוא בסך הכול נורת אזהרה, "אור אדום" שמסמן לנו להפסיק להזיק לעצמנו או להתרחק מדברים המזיקים לנו.

אבל גם הכאב כשלעצמו לא עוזר, כי הנטייה הפשוטה שלנו היא לברוח מהכאב, להתעלם מהכאב, לשכך את הכאבים ולהמשיך הלאה בחיים בלי שום שינוי. והחכמה הגדולה היא להפיק את המסקנות הנכונות מן הכאב, וליישם, ולבצע שינוי בחיים.

אבל ישנה חכמה גדולה עוד יותר! החכמה האמיתית היא לדעת שיש כאב בעולם, ולחפש וללמוד מה לעשות מראש כדי לא להגיע לכאב. ולכן אנחנו מזהירים את הילדים מראש להזהר ולהתרחק מאש, ואנחנו לא מחכים שהם יגיעו לכוחיות שבשיל ללמוד להזהר חלילה.

לוח בקרה

פרשת השבוע פותחת במילים המפורסמות: "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו... ואת הקללה אם לא תשמעו..." מה באה התורה לומר לנו כאן?

בפשטות היה ניתן לומר שמדובר כאן על כוח הבחירה ועל הציווי לבחור בטוב; אבל יש בזה שתי שאלות: שאלה ראשונה, עניין הבחירה כתוב בפירוש בהמשך החומש, לקראת סוף ספר דברים: "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע... החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה... ובחרת בחיים למען תחיה אתה ורעך". ושאלה שנייה, אצלנו עניין הבחירה לא כתוב ולו בחצי מילה.

וממילא השאלה היא, אם לא מדובר כאן על הבחירה, אז על מה כן? מה באה התורה לומר לנו בכך שישנה ברכה וקללה? מה המסר בזה?

אלא שהמסר של הפרשה שלנו הוא בדיוק עניין הכאב. כמו שהכאב הוא חוק טבע שנועד לשמור עליך ולגרום לך להזהר ולהשמר ולשמור על החיים שלך – כך בדיוק כל העולם הזה וכל מה שקורה לך בחיים – כל הברכה והקללה – הכול זה לוח בקרה אחד גדול שמסייע לך לנווט נכון בשבילי ובנפתולי החיים:

כאשר החיים נתקעים, כאשר אתה חווה את ההיפך מהברכה, כאשר עולות וצפות בעיות – זה בסך הכול תמורה ואיתנות שנועד לכוון אותך ולגרום לשנות כיוון כדי שלא תזיק לעצמך. וכאשר טוב לך, ואתה חי, ומרגיש ברכה נפשית וגופנית, פנימית ומשפחתית – זה סימן שאתה בדרך הנכונה, ואתה צריך להמשיך כך.

הרמזור של החיים

פרשת ראה לא עוסקת בבחירה, אלא ב"לימוד נהיגה" בכבישי החיים. בשלושה פסוקים פורשת לך הפרשה מפת דרכים כדי לאפשר לך לנווט. החיים הם כמו רמזור כל עוד אתה נוסע ויש לך "אור ירוק" – אתה בכיוון. אבל אם אתה מקבל "אור אדום" – "ויאמר אדום לא תעבור ב" – או אז תתחיל לחשב מסלול מחדש.

ועוד לפני האור האדום ישנו "אור צהוב". אם אתה חכם, אתה לא מחכה לאור האדום, וכבר באור הצהוב אתה מתקן את המסלול, ואז... הרמזור מתהפך לירוק, כי ברמזור של החיים הצהוב יכול לתזוז ולהיות ירוק, כי הצבע של הרמזור תלוי אך ורק במעשים שלך ובכיוון החיים שלך!

הפרשה אומרת לנו שהברכה והקללה, הטוב והרע, הם בסך הכול רמזור, ואם אתה חכם, אתה בכלל לא מגיע לאדום; וגם אם הגעת לאדום, אתה תגרום לו להתחלף מהר מאוד לירוק ולהמשיך המשך בעמ' 3

04 דגים לשבת

למה היו צדיקים שבתו לגור דוקא בקרבת נהר?

07 פלאי בריאה

איך נוצרת פנינה טבעית? והאם באמת אפשר 'לגדל' פנינים?

08 חום ואהבה

מה אנחנו רובוטים, איך נדרש מאיתנו להיות מתוכנתים!?

שכחת? שכוייח!

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

דבר הידוע לכולם הוא שההבדל הגדול ביותר בין האדם לבהמה, הוא המוח הרוחני שניתן לאדם במתנת שמים שנתן השם יתברך רק לבן האדם.

ובהתבוננות גדולה יותר, שאמנם גם אדם ובהמה שניהם נמצאים כאן בעולם הגשמי... ושניהם צורכים אוכל ושניהם ושאר צורכי הגוף וכמעט שאין ביניהם שום הבדל בניהם... וההבדל המהותי בין שניהם היא שלאדם יש את היכולת לחשוב במחשבתו על מקומות גבוהים ומרומים יותר ויותר, עד כדי כך שיש יכולת ביד האדם לחשוב על העולם הבא.

במחשבות קדושות אלו מתבטאות ההבדל המהותי בין האדם לבהמה, והדבר הנוסף שמוכן מזה הוא: שכל שליחות האדם כאן בזה העולם נאמדת לפי יסוד הבא, עד כמה זכה האדם שהסתובב כאן בזה העולם להשיג את כל כוח מחשבתו בדברים קדושים!

לחשוב על העולם הבא, השם יתברך בעצמו, מחשבות של תורה וכדו'. אלא שדבר זה הוא כמו "אליה וקוץ בה", כי מצד אחד, נכון הוא שכל המדד של המזריגה הרוחנית של האדם, תלוי עד כמה כל כולו מלא ב"זכרון דקדושה" כמה מוחו זוכר את השם יתברך ותורתו, על העולם הבא/טורקלין.

אלא שמהצד השני, כל עוד שאנחנו כאן בזה העולם הגשמי ומוכרחים ותלויים באותם צרכים גשמיים כמו הבהמה וכנ"ל, קשה מאוד לשמור על אותו "זכרון קדוש", חומריות ומושגי העולם שרק מתרבים בקצב מסחרר במוחנו לא נותנים לנו לקיים את ייעודינו ושליחותינו... לא בכדי גילה הבעל שם טוב ז"ע "במקום שאדם נמצא שם הוא נמצא..."

אלא שכאן שוב מגיעה עצת הצדיק האמת... והיא "להתחיל לשכוח"... לא משנה באיזה מצב אדם נמצא... לא משנה כמה עמוק הגשמיות אופפת אותו, אבל יש סוד ועצה עמוקה בשכחה.

תזכור שיש מעלה גדולה "לשכוח" את המושגים של העולם הזה, "כי אי אפשר לו לדבק מחשבתו בעלמא דאתי, כי העולם הבא והעולם הזה הוא שני דברים וזה הפך מזה כידוע" כך מחדד לנו מורינו רבי נתן מברסלב זי"ע בליקוטי הלכות (קרח הלכה א'). וזוהי הוזהרת התורה "לא תשימו קרחה בראשיכם" כן כן... הראש שהוא מקום הזיכרון, אל תחרטו שם שום מושג ותופעה ששייכת לעולם הגשמי הזה, גם לא תופעה חמורה וקשה כפטירת אחד מהקרובים... כי גם צער זה יסודו מההרגשה והחבור של האדם לעולם הגשמי.

הרי זה ודאי שבזמן שהאדם כל מחשבתו ורעיונותיו כולם דבוקים חזק בעולם הבא, לא שייך אצלו שום צער משום מקרה שקשור לעולם הזה, גם לא כפטירה של אחד מקרוביו... זהו עומק הציווי להיזהר "לשכוח"... לא להחשיב... את מושגי העולם הזה, וקל וחומר לא לפעול לזכור אותם.

הוראה זו היא לא רק לבעלי מדרגות שמחפשים לעלות למדרגות רוחניות שהם יותר מהסטנדרט הפשוט, הוראה זו היא עצה וכלי לכל יהודי באשר הוא, כן כן במדרגה שלך תשתדל פחות להחשיב, פחות לזכור, מהעולם הזה או משלל מושגי, זוהי העצה להצליח לזכור את השם יתברך את העולם הבא, או שאר מושגי קודש כל אחד לפי דרגתו. ולפחות אל תיבהל יותר מ"שכחה", תדע את מעלותיה ותפעל בהתאם! (מיסוד על פי ליקו"ה קרחה וכתובת קעקע א').

סליחות ותקיעות

לומר סליחות ותחנונים, עד יום הכיפורים, ומנהג האשכנזים מראש חודש ואילך לתקוע אחר תפילת שחרית, ולאחר מכן אומרים מזמור "לדוד ה' אורי וישעי" ומתחילים לומר סליחות ביום ראשון שלפני ראש השנה, ובשנה זו שחל ראש השנה ביום שני, מתחילים מיום ראשון שבוע שלפניו

מה המקור לשינוי המנהגים?

מנהג הספרדים מבוסס ע"פ המבואר בפרקי דרבי אליעזר (פרק מ"ט) שבראש חודש אלול אמר הקב"ה למשה לעלות להר סיני, ובאותו יום תקעו בשופר כדי שלא יטעו שוב אחרי עבודה זרה, ומכיוון שביום כיפור ירד משה מן ההר עם הבשורה "סליחותי כדברין" לכן הוקבע יום זה למחילה וסליחה. רש"י בפרשת עקב (על הפסוק "זאתנפל לפני ה' כראשונה"). ומכיוון שהתפלל משה במרום ארבעים יום, לכן ימים אלו ימי סגולה הם לקבלת התפילות. ובספר כף החיים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ד) הביא עוד כמה טעמים לארבעים יום: לתקן ארבעים יום שהלכו המרגלים, ויום ארבעים שעשו את העגל, וארבעים יום של יצירת הולד, ועוד שני טעמים על פי הסוד. ועיין שער הכוונות (דף פ"ט ע"ג) שמנהג רבינו האריז"ל לומר סליחות כבני ספרד.

במה צריך להשקיע יותר בחודש אלול, האם בלימוד או בתפילה?

החיד"א בברכי יוסף (סימן תקפ"א אות ו') כתב שיותר טוב בימים אלו להרבות סליחות ותחנונים עם הציבור מללמוד, ושכן ראה לקצת רבנים שהיו תמיד עסוקים בגופי הלכות ובחיבורים, ובחודש אלול היו מניחים קצת מסדרם, כדי ללמוד גירסא ותחנונים, והביאו בכף החיים (שם סעיף קטן ז'), והוסיף שיש נוהגים ללמוד התקונים של הוזהר בימים אלו, דהיינו להתחיל בראש חודש אלול ולסיים ביום הכיפורים.

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

סגולה נפלאה לחודש אלול, לבטל מעליו גזירות קשות - לומר בכל יום מזמור לדוד ה' אורי וישעי (פרק כ"ז בתהלים) מראש חודש אלול עד יום שמחת תורה, וכל האומר פרק זה מר"ח אלול עד אחר שמחת תורה אפילו גזרה רעה נתונה על האדם חס ושלומו, מן השמים מבטלו, ומעביר מעליו כל המקטרגים, ומבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות, ויוצא זכאי בדינו, ומובטח לו שלא יחסרו מזונותיו כל השנה. סגולה זו מיוחסת לרב אברהם חמוי זצ"ל מגדולי החכמים בזמן הרב בן איש חי. ומסופר שה'בן איש חי' הוזמן לדרוש בבית הכנסת הגדול ארבע פעמים בשנה, אך יותר על ה'כבוד' לטובת הדרשה של רבי אברהם חמוי זצ"ל.

מנהג הספרדים לקום בחודש אלול באשמורת הבוקר,

עולים על גל ירוק

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

לנסוע בבטחה בכבישי החיים.

מתכננים מסלול חלק

ובדיוק כאן מגיעה העצה של רבי נחמן – העצה בה"א הידיעה, עצת העצות. אתה לא חייב להתחיל לנסוע ולהיתקל בכל רגע ב"הפתעות"; כי באמצעות העצה של רבי נחמן אתה יכול לתכנן את המסלול שלך מראש כך שאתה תהיה על "גל ירוק", ולא תגיע לעולם לאור צהוב וכל שכן לאור אדום.

איך עושים את זה? אתם זוכרים את הבחור החכם ביותר, את זה שלא מחכה לכאב, כי הוא יודע שיש כאב בעולם והוא לומד מראש כיצד להימנע מהכאב ומה לעשות כדי לא להיפגש בו מלכתחילה?

אז תדעו לכם, ישנה דרך נפלאה, דרך חלקה, להיות כמו אותו בחור חכם:

לעשות שעה התבודדות בכל יום!

שעה התבודדות זה אומר שפעם ביום אתה **מסתכל** על מה שאתה עושה בחיים, ואתה מחפש איך לשפר ולהשתפר!

זה מה שנקרא בכל הספרים הקדושים "חשבון נפש", מארי דחושבנא. שום עסק לא עובד ולא מתקדם ולא משגשג בלי חשבון, בלי תכנון, בלי בדיקה מתמדת של העסק, בלי נסיונות בלתי פוסקים להשתפר.

בדיוק כך בעבודת ה'. מי לנו גדול בעבודת ה' מהרמח"ל שקבע חד משמעית: "מה היא העצה שהם נותנים לנו? 'בואו חשבון', בואו ונחשב חשבוננו של עולם, כי כבר הם ניסו וראו וידעו **שזה לבדו** הוא הדרך האמיתית להגיע האדם אל הטובה אשר הוא מבקש, **ולא זולת זה**".

הרמח"ל באותו פרק משווה את החיים למבון, שבלי חשבון נפש, האדם נתקע ללא הרף בקירות והולך לאיבוד – ורק חשבון הנפש הוא **העצה היחידה** למצוא ולסלול את דרכו בתוך המבון.

ובהקשר שלנו, כאשר אתה עושה חשבון נפש יומי – הדרך שלך סלולה, אתה לא "נתקע", אתה תמיד מקבל "אור ירוק". ואז החיים שלך רצופים בהרבה מאוד ברכה, ואתה נמנע מלכתחילה מהרבה מאוד היפך הברכה.

פותרים את העיניים

יתרון נוסף לשעה התבודדות יומימית הוא שהרבה פעמים בלי ביקורת עצמית – אין לך "תחושת כאב", אתה בכלל לא שם לב ל"אורות הצהובים" שנדלקים לך בחיים. אבל אם יש לך שעה התבודדות, גם אם אתה מקבל פה ושם "אור צהוב" – אתה מיד שם לב, ומיד עושה את כל התיקונים והפעולות כדי שהאור הצהוב הזה, לא רק שלא יהפוך לאדום, אלא שיחזור להיות ירוק.

נמצא שפרשת 'ראה' כשמה כן היא, פותחת לנו את העיניים לראות את המציאות בצורה הברורה ביותר: החיים הם ברכה וקללה התלויים ישירות במעשינו כדי שנוכל למצוא את דרכנו. היצר הרע הוא בסך הכול עיוורון מן צדו; ואילו היצר הטוב היא הראיה, להסתכל על המציאות. כל מלחמת היצר היא בין הראיה לבין העיוורון. הפרשה שלנו קוראת לנו להפסיק להיות עיוורים ולהתחיל לראות!

ונסיים בדברי הרמח"ל המסביר לנו איך עושים חשבון נפש ושעה התבודדות:

"כלל הדבר: יהיה האדם מעיין על מעשיו כולם, ומפקח על כל דרכיו שלא להניח לעצמו הרגל רע ומידה רעה, כל שכן עבירה ופשע. והנני רואה צורך לאדם שיהיה מדקדק ושוקל דרכיו **דבר יום ביומו** כסוחרים הגדולים אשר יפלוסו תמיד כל עסקיהם למען לא יתקלקלו, ויקבע **עתים ושעות לזה** שלא יהיה משקלו עראי, אלא **בקיבעות גדול**, כי רב התולדה הוא". ה' יכבנו!

ברכת שבת שלום ומבורך

והדין- דין אמת

ס י פ ו ר ל ש ל ח | ש ב ת

התמיהה בלב הנוכחים גברה שבעתיים, כולם הכירו את פיקחותו של רבי שמואל סלנט, אולם הפעם אפילו עמיתיו הדיינים התקשו לרדת לסוף דעתו.

לאחר כשבוע חזרו שוב האב ובתו לבית הדין ושוב המשיך האב וסיפר סיפורים, לפתע עצר אותו רבי שמואל ואמר: "סיפורייך גורמים לנו נחת גדול אך ממתין אני שתספר את הסיפור הידוע, הקשור לענייננו, הסיפור על ר' שמואל ביק". רב שמחה זיסל הרגיש נבון כיוון שהבין לאיזה סיפור מתכוון רב שמואל ולכן בלית ברירה התחיל לספר את מה שקרה לאחר נישואיו של רבי משולם איגרא.

"בעיר ברוד היה גביר בשם ר' שמואל ביק אשר לקח לביתו חתן עליו, אך לאחר תקופה החליט שהחתן אינו מתאים לביתו כיוון שהוא עסוק רק בעבודת השם שלו ופרוש לגמרי מהעולם הגשמי. לכן החליט שבינתו תתגרש ממנו. בגלל הנושא העדין בית הדין של אז, העמיד בראשו את רבי ישעיה פיק מברסלאו שיכריע בעניין, ושלחו אליו את דעתם ותשובות נוספות.

אחד מהמכתבים שקיבל היה מכתב מבחור לא מוכר, משולם איגרא שמו, שתשובתו הייתה מפולפלת ועמוקה. רבי ישעיה פיק רצה לברר אודות הבחור המוכשר ושאל את ר' שמואל ביק האם הוא מכיר יהודי בשם שמואל איגרא מהעיר ברוד.

רבי שמואל ביק הנהן בראשו ואמר שהוא תלמיד חכם צעיר. "צעיר?" התפלא רבי ישעיה והגיב בהתרגשות גדולה: "עברתי על מאות תשובות בעניין הגט, ואף אחת מהן אינה מגיעה לעומק של התשובה שלו. אין ספק שהוא חד בדרא!".

רבי שמואל החוויר וכמעט התעלף, כאשר התאושש אמר: "רבי זה חתני ואני ביקשתי מבתי להתגרש ממנו..".

רבי שמחה זיסל בעודו מספר את הסיפור השפיל את עניו ודמעותיו זולגות אז הבין את גודל טעותו "בקשת הגט מבוטלת ומבטיח אני לנהוג בכבוד בחתני" אמר.

רבי שמחה זיסל היה תלמיד חכם מחשובי ירושלים. באחד מהימים הגיע יחד עם בתו, הכלה הטריה, אל בית הדין של רבי שמואל סלנט בירושלים.

רבי שמואל סלנט (כ"ט אב הילולא) קיבלו במאות פנים ובלבביות, אך מהבעת פניו העצובות של רבי שמחה זיסל ובתו הבין רבי שמואל כי קרה דבר נורא. "אני מבקש לסדר גט עבור בתי", אמר ר' שמחה זיסל. רבי שמואל התפלא מאוד מהבקשה כיוון שידעו כולם כי הכלה נשואה לתלמיד חכם מופלג בן תורה ירא שמיים, גאון אדיר עניו ופיקח וכל עולמו זה עבודת הבורא.

"מדוע שתרצה לעשות זאת? הרי ידוע לך שהחתן של בתך הוא תלמיד חכם המדקדק במצוות". אמר רבי שמואל, "זו בדיוק הסיבה שבגינה מבקש אני את הבקשה, כיוון שבתי וקוקה לבעל תכליתי ויצבי" הגיב רב זיסל.

רבי שמואל ביקש לדחות את הדין לעוד כחודש אולי עד אז תתרכך דעתם ולא ירצו בגירושים, אך לשווא כעבור חודש הגיעו שוב האב וביתו.

רבי שמואל בחכמתו הנפלאה פנה לאב ושאל באיזה ישיבה למד בצעירותו, האב שלא הבין את פשר השאלה וכיצד היא קשורה למעמד, נזכר בימים בהם היה בחור ובישיבה בה למד אצל רבי יעקב-צבי קנר.

"אולי תוכל לספר קצת ממעשיו של הרב שלך?" שאל. חיוך עלה על פניו של האב כאשר נזכר בסיפורים אותם נהג לספר רבו על הרב שלו, רבי משולם איגרא מטיסמיניץ.

הדיינים, האב ובתו היו מעט מופתעים מהבקשה המוזרה, אך חזקה על האב בקשתו של רב שמואל והוא החל לספר סיפור אחר סיפור וקהל השומעים מאזין בקשב רב ונהנה מהמחזה המדהים כיצד בהתרגשות גדולה מספר האב.

ובנתיים ממתניים רבים מעבר לדלת חומן הדין הגיע לקיצו, נאלץ רב שמואל לדחות שוב את הדין לשבוע הבא, "ואשמח לשמוע סיפורים נוספים" אמר רבי שמואל.

לע"נ נצחיה בת שמחה ת.נ.צ.ב.ה

להקדשת העלון 02-5308000

דגים של שבת

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

עד שהספיקו כל המלויים לחזור לביתם ולצלול דג קטן לשבת (מדרש קוהלת), וכן התקיעה האחרונה שתקעו בערב שבת הייתה שיעור זמן צליית דג קטן לפני שקיעה (שבת לה).המגן אברהם (רמב סק"א) מביא מנהג אכילת דגים להלכה, משמו של ספר תיקוני שבת, ופסק שיש לאכול דגים בכל שלשת סעודות השבת.

בקבלה ניתנו כמה טעמים ורמזים רבים למנהג אכילת דגים בשבת, ומשכך כתבו המקובלים שיש להקפיד לענג את השבת דווקא על ידי אכילת דגים וישתדל לאכול דגים בכל סעודה ובפרט בסעודה שלישית שאז יהיה עיקר אכילתו בדגים. צדיקי החסידות הקפידו מאד על מנהג זה, ולכן בחזרו להשתקע בערים הקרובים לנהר כדי שהדגים יהיו זמינים מדי שבת. אחד מהסודות שכתבו על אכילת דגים הוא שהצדיקים מתגלגלים בדגים, ועל ידי אכילתם מתקנים את נשמתם (יעוין באריכות פסק"ת רמ"ב אות ו' ובהערות).

סגולות רבות נכתבו אודות אכילת הדגים בשבת ונביא חלקם, בעל הבני יששכר (מאמרי השבתות א, ח) כתב שע"י אכילת דג בשבת מתברך בברכה משולשת והוא סגולה לפרנסה כי דגים (57) בגמט' זן. ישנה אמרה הידועה בפי הציבור: "האוכל דג ביום דג ניצל מדג", שפירושה שמי שיאכל דג, ביום ד"ג כלומר, ביום שבת שהוא היום השביעי וד"ג בגימטריה שבע, ניצל מד"ג שהם ראשי תיבות של דין גיהנם (חידות חכמה נט, שולחן לחם הפנים ח"ד עמ' ג). לכבוד שבת קודש!

נהגו ישראל לענג את השבת באכילת דגים וכמו שמואב בגמרא (שבת קיח) במה מענגו? רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אמר בתבשיל של תרדין ודגים גדולים, במקומות נוספים בגמ' הוזכר שהדגים היו הסעודה העיקרית בסעודות השבת: על רבא מסופר בגמרא (שם קיט) שהיה מולח את הדגים בכל ערב שבת, יוסף מוקיר שבת קנה דג גדול לכבוד שבת (שם), כשנפטר רבי יהודה הנשיא, עמדה החמה

בעקבות החופש

ב ז כ ו ת נ ש י ם

אמא, אמא יש לי שאלה חמישית.
את שעברת את החופש הגדול,
איזה שברון איזה ניסיון.
איך שרדת אז,
איך החיך לא ירד מהפנים?
ובפרט החופש הארוך של הבנות...

בוקר אור! יום ראשון ללימודים, הילדים קמים ובזריזות מתארגנים, כדי לתפוס מקום ראשונים. איזה יום מאושר, לרגע קופץ לו זיכרון עכור מהחופש הארוך ומיד את מעבירה אותו. די! היום המיוחל הגיע, מארגנת ושולחת אותם עם חיוך מאוזן לאותן. כולם יצאו, חסדי ה'!

אך כמה טוב, מכינה כוס קפה גדולה ומתענגת על צלילי השקט הערבים. עכשיו אני מוכנה לשחזר את הימים ההם, זה נראה כמו נצח! ימים שלא נגמרים לעולם והנה זהו הם בסוף נגמרו.

יום חדש התחלה חדשה, מייחלת שיהיה להם בהצלחה עם המורות והמלמדים החדשים. עם השחזור והמחשבות עולים הימים של החופש ואז מתכווץ לי הלב.

הסבלנות שלי ירדה פלאים מהשבוע הראשון שנגמרו הקייטנות, בהתחלה ניסיתי לעשות להם כל מיני תעסוקות תוך שאני משננת לעצמי את ההוראות מהנחיתת הורים, זה עזר ליומיים הראשונים בלבד. כל הסבלנות נגמרה בבת אחת, הבית נראה כמרוקחה, הכל היה הפוך ומבולבל. היו אלו ימים שלא ממש הכרתי את עצמי והיו פעמים שלא נעים לומר יצאה ממני דמות שהיא לא אני, מין מפלצת אימתנית.

למה? למה אני לא יכולה לשלוט על עצמי? רגע, חודש אלול! ימי הרחמים והסליחות. ברגע אחד הכל אצלי מתהפך. אבא שבשמים רחמן והוא נותן לנו חודש שלם לשוב בתשובה, להתקרב אליו. גם אם לא עבר חלק, אפשר לשוב ולתקן את המקולקל. עכשיו זה זמן להתחלה חדשה ואני נותנת לה הזדמנות בתקווה שבשנה הבאה תבוא הגאולה ברחמים.

אני מחייכת בנחת ושלווה ומבינה שהנה, סליחתי התקבלה.

מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלה

02-5308000

רבי יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א

כ"ז אב

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

נולד בבגדאד בשנת תרי"ט. לאביו הצדיק רבי משה ישועה פתיה זיע"א, בילדותו התחנך ב"מדרש בית זילכה", ושם נתגלו כישוריו המופלאים. במהרה נודע כבקי מופלג בש"ס, בראשונים ובאחרונים, רבי יהודה התמסר לדעת את כל התורה, מראשיתה עד סופה

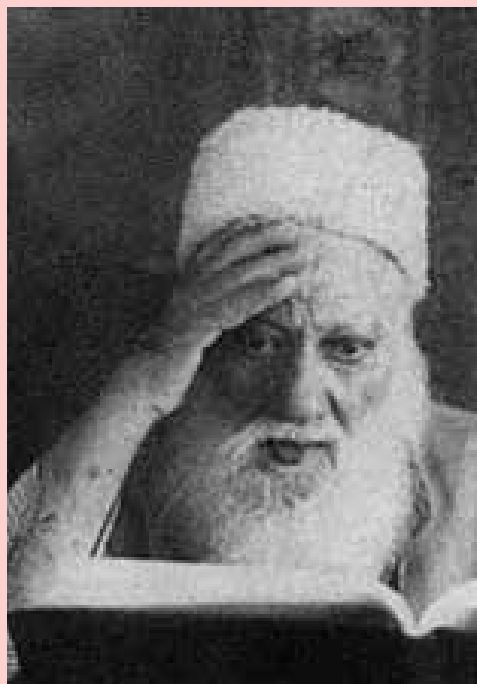
עוד באותה עת הייתה לו נטייה לפרישות וללימוד חכמת הקבלה. כשנודע הדבר לאביו, רבי משה ישועה פתיה, החל ללמוד עמו זוהר וכתבי הארז"ל. רבי יהודה קלט במהרה ושם על לבו את הדברים שלמד עד שידע הכל בעל פה.

בשנת תרל"ו, בגיל 17, זכה רבי יהודה להיסמך כרב וכמורה הוראה על ידי רבי עבדאלה סומך, רבה של בגדאד.

כך היה מעשה הסמיכה: פעם אסף רבי עבדאלה סומך מגין בבית מדרשו ורבי יהודה הצעיר נתבקש לעבור לפני התיבה.

אחד מהמתפללים התנגד למינוי רווק שעדיין לא נתמלא זקנו להיות שליח ציבור. על כך הגיב רבי עבדאלה: "העל חכם יהודה תערערו שאינו יכול חס ושלום להתמנות שליח ציבור, זה תלמידי וגדול בתורה הוא. כלום מה חסר הוא אלא סמיכה". במעמד כולם הניח שתי ידיו על ראשו ואמר: "הנני סומכו עתה לחכם ישראל, יורה יורה, ידן ידן, והכל יצייתו לדבריו כדין חכם גדול שבישראל".

בן 25 שנה היה רבי יהודה כאשר כתב ספרו הראשון בתורת הסוד.

ר' יהודה פתיה זצוק"ל

ישועה אחר ישועה

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

איכשהו גילגלה ההשגחה והגעתי לנציגי חוט של חסד. הציעו לי לערוך פדיון נפש אצל כבוד הרב ארוש שליט"א הסבירו לי על גודל מעלת הפדיון עד כמה הוא חשוב ובכוח המתיק כל דין ולפעול ישועות.

האמת שהייתי זקוקה לישועות רבות, מסרתי את שמי לפדיון וביקשתי את הישועות המיוחדות.

ערב ט"ו באב לאחר כשנה מיום עריכת הפדיון, מצאתי את עצמי בגיל 34 תחת החופה.

הודתי לה' מעומק ליבי על היום טוב המיוחד שזכיתי לו באופן אישי.

כמובן שבפעם הבאה כשהציעו לי להמשיך את הפדיון לעוד שנה, נעניתי בחיוב ובשמחה, הן כהכרת הטובה והן כהמשך לישועה השלמה זכות להיות אמא במהרה.

חסדי ה' לאחר שנה נוספת זכיתי לחבוק תינוק חמוד, ניסים ונפלאות.

תודה רבה לה' על חסיו הרבים והעצמים.

תודה רבה על הזכות להיות חלק ממקום שהוא מפעל צדקה וחסד וגם לזכות בישועות...

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

פעם בשנה זהה קורה

תפסו את ההזדמנות:
02-530-8000

קבר ר' יהודה פתיה זיע"א

רבי יהודה, שכינוהו בשם "חכם יאודה", נודע במעלותיו הרוחניות. היה לעזר לנכאים ולחולים, והצליח להציל נפשות רבות. עקרות רבות נפקדו בזכותו, ונודע בישועות שהביא.

בספרו "מנחת יהודה" הוא כותב על עניינים שונים ביניהם: ענייני החלומות "שיוכל האדם להכיר ולהבחין את החלום שהוא אם הוא בא על ידי מלאך או על ידי שדן ומזיקין... ובענייני הרוחות הנכנסין בבני אדם וגורמים להם חולי הכפיה רח"ל, וכמה מעשיות כתבתי על זה".

ביום ז"ך מנחם אב תש"ב עלתה נשמתו לגנוי מרומים והוא בן שמונים ושלוש שנים. בו ביום נטמן בהר הזיתים, בחלקת הבלים. זיע"א.

החיבור נקרא "יין הרקח", פירוש עמוק על אדרא רבא ו"אדרא זוטא". ברם הוא הצניע אותו שנים ולא הוציא אותו לאור עד שארע מעשה: בשנת תרס"ה נסע רבי יהודה לביקור בארץ ישראל. ביום השני בהיותו בירושלים נכנס אליו רבי אברהם עדס, אחד מגדולי חכמי הספרדים, ואמר לו כי דבר חשוב מאוד לו אליו.

כבודו כתב פירוש על האדרא רבא וזוטא, גילה רבי אברהם, "למה לא הדפסת אותו?"

ענה רבי יהודה בתמיהה: "מנין ידוע לכבודו על זה? כי דבר זה לא גיליתי אותו לשום אדם מעולם" השיב לו רבי אברהם שרבי שמעון בר יוחאי בא אליו בחלום ואמר לו: "כי בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים מנבל רב גדול בשם רבי יהודה פתיה אשר כתב פירוש על אדרא רבא וזוטא, וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקש להשפיע עליו שיוצאו לאור".

למשמע הדברים הגיב רבי יהודה: "הייתי צעיר לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אך כעת ברור לי כי מן השמים מסכימים לפירוש, בעזרת השם הוציאו לאור בקרוב".

שנים רבות כיהן רבי יהודה כראש הישיבה "מדרש בית זילכה" בעיר הבירה בגאדא.

בין מאות תלמידיו התקרב אליו אחד התלמידים בדבקות מיוחדת, הלא הוא רבי שלמאן מוצפי זי"ע הוא מצא תלמידו מוכשר להכנס לפרדס התורה. במשך שנים למדו בספר "עץ חיים", וכאשר חיבר עליו רבי יהודה את פירושו "בית לחם יהודה" תלמידו עזר לו להוציא אותו לאור בשנת תרצ"ג.

בשנת תרצ"ה עלה רבי יהודה להשתקע בירושלים. רבי שלמאן, שעלה אתו, נפצע קשה בתאונת דרכים מול שער האריות והרופאים התלבטו אם לקטוע לו את רגלולדאגת בני ביתו ומשפחתו הרגיע רבי יהודה את אשתו ואמר כי הכל יעבור בשלום והבטיח שרבי שלמאן עוד יעמוד על רגליו וילך כבתחילה- וכן היה.

המהפכה החוקתית

מידה טובה | הרב נתן ארוש

מזל טוב! לא בכל יום נולדים חוקי טבע חדשים! חוקי הטבע קבועים בבריאה מששת ימי בראשית, אבל אנו, עם ישראל, ברגע שאנחנו עומדים להיכנס לארץ ישראל כדי לחיות בה על פי התורה – נולדו לנו חוקי טבע חדשים!

מהיום הכול נקבע על פי המעשים שלנו: הברכה והקללה היא בידיים שלנו! ה' יתברך מעביר לנו את המושכות ואנחנו אלה שמשפיעים על המציאות. רבי נחמן אומר שאור ה' וטוב ה' שופע עלינו תמיד, אבל אנחנו בוחרים כיצד לצייר את האור: אם לצייר אותו לברכה או להיפך חלילה.

והמסקנה העיקרית הלכה למעשה היא להפסיק לחפש אשמים ולהפנות את הורקור פנימה. אין לך מה לכעוס או להתרעם על מה שלא הולך לך בחיים ועל מה שלא מסתדר לך, בין אם זה מגיע לך מכוחות הטבע בין מבני אדם מאשתך או מהילדים ובין אם זה מגיע ממך בעצמך, כי הכול זה רק סיבות; אבל השורש הוא אחד: "אשר תשמעו" או "לא תשמעו".

מי שנוגע באש נכוה – זה חוק טבע ואין לו למי לבוא בטענות; באותה מידה בדיוק: מי שהולך בדרך ה' – מצליח ומתברך ואם להיפך – להיפך ואין לו למי לבוא בשום טענות ומענות. ומכאן שהדרך היחידה להביא להצליח באמת בחיים ולהתברך באמת היא פשוט להידיבק בתורה ובמצוות.

ואומר ה"כלי יקר" שזה רמוז במילה "היום" בפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום". והכוונה היא כמו היום כלומר כמו השמש המאירה ביום, שיש לה כוח להקשות את הביצה ולהתיך את החמאה; להשחיר את עור האדם ולהלבין את הכביסה – ובה עצמה אין שום שינוי. כך בורא העולם מאיר לעולם כולו בטוב; וכל השינוי הוא רק מצד המקבלים.

וכך אומר רבינו בליקוטי מוה"ר"ן: "הברכה והקללה נעשה אצל האדם כפי הכלי שיש לו. כמו שכתוב: "ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה", "לפניכם" דייקא. כי מלפני הקדוש ברוך הוא יוצא אור פשוט, היינו אותיות פשוטים, ולפי האדם כן נעשה הצירוף. אם הוא אדם טוב, נעשה צירוף של ברכה. ואם לאו, להיפך. וזה: "לפניכם ברכה וקללה" דייקא, כי לפני ה' עדיין אין ציור לצירוף הנה, אם הוא ברכה אם לאו".

שנוכה לקבל את אור ה' לטובה ולברכה תמיד. שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א

052-6672221 * 02-5308000

איתר בכל דרך ומקום
האב פתוח
לאוהוניה

דיסק אונקי חדש!!!
עם 555 שיעורים מאנשים
חוויה שתתן לך כח!!!

חדש!

אונקי ממיטב השיעורים של הרב שלום ארוש שליט"א

להזמנות: 052-224-0696

ילדון

הפינה של הילדים

גאון

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

פלאי הבריאה

הפינה

קיץ וצדפות, תמיד קשורים זה לזה. אבל מה קשורה לכל אלו הפנינה?

הפנינה הינה תוצר אקראי של צדפה החיה במעמקי הים או בנהרות ואגמים. והיא מורכבת מ-3 חלקים עיקריים: החלק החיצוני המגן על הרכיכה, החלק הפנימי הקרוי אם הפנינה, והרכיכה עצמה המורכבת מבשר ודם. מדוע אקראי? כיוון שהצדפה בנויה בצורה כזו שהיא סגורה כמעט הרמטית לחודית גופים זרים (חול, אבנים, רכיכות). יחד עם זאת, לעיתים הפנינה נפתחת על מנת לצרוך מזון.

וברגעים אלו לעיתים, מצליחה לחדור אל הצדפה גורם זה כמו גרגר חול, וחלק הצדפה עצמה הקרוי 'אם הפנינה', עוטפת אותו שכבה אחר שכבה, בחומר המורכב בעיקר מסיידן. וכך לאחר מספר שנים (12-3) נוצרת הפנינה.

אורך חיי הרכיכה והצדפה יכול להגיע ל-200 שנה ומעלה והפנינה שנמצאת בה תמשיך לגדול. צבע הצדפה הוא זה שקובע את צבעה של הפנינה שבה. פנינים נוצרות במגוון צבעים וגוונים, כגון: לבן, זהב, כסף, ורוד, סגול, ירוק ואפילו שחור.

נדיר למצוא פנינים בצדפות שנשלחו מהים או מאגמים. ולכן, רבים "מגדלים" פנינים מתורבתות. אלו נוצרות ע"י הכנסת גורם זר בצורה מלאכותית לתוך הצדפות, וגיזולם בצורה מבוקרת במשך שבועיים, לאחר מכן הצדפות עוברות לרשת במי ים ונמצאות שם בהשגחה מלאה במשך שנתיים וחצי עד שהפנינה מתגבשת. אחוז ההצלחה מגיע לכ-50%, אך רק כחמישית מתאימים לשיבוץ בתכשיטים או כאבן חן.

מפעל לייצור פנינים מלאכותיות

פנינה בצדפה

'פנינות טהיטו' - השחורות יקרות מאד

חידת השבוע

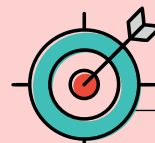
איזה פסוק בפרשה נפתח בשתי מילים מסוימות ואף מסתיים בהם?

א) (א ג ו ט ז טו טז) וַיִּשְׂרַף אֱלֹהִים אֶת-הַבְּרִית בְּיַד אֱלֹהִים
ב) וַיִּשְׂרַף אֱלֹהִים אֶת-הַבְּרִית בְּיַד אֱלֹהִים

בדיחת השבוע

אישה הכינה לבעלה לעבודה ארוחות בוקר בריאה וביתית. היא הכינה לו באופן קבוע סלטים, שייקים ירוקים, גרנולה, סנדוויצ'ים מלחם שיפון עם גבינה דלת שומן ועוד. אחרי תקופה הבעל פנה לאישתו ואמר: "אני יודע שאני לא אומר את זה הרבה, אבל לגבי האוכל שאת עושה לי, קודם כל תודה." "אתה לא אומר לי כלום על האוכל שלי ואני עובדת ממש קשה בשבילך", ענתה האישה. "את מרגישה שלא אמרתי לך שהאוכל שאת עושה טעים?", המשיך הבעל, "אז למה את ממשיכה?"

השעשועון

קסמשובץ

השלימו את התשובות לפי המספרים במאוזן ובמאונך

1	2	3

- בלם
- סלה
- חפץ

1	2	3

- חמש
- לול
- שבת

1	2	3

- שהם
- טוב
- פרה

1	2	3

- עלה
- צהר
- לבן

- משה
- תמר
- נטל

מה בתמונה?

אָהַבְתִּי אֶת-יְהוָה - אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

חוס ואהבה פרק ט'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

הורים יקרים, עלינו לדעת שפעמים והילד יתנהג בקטנוניות, ינדנד, יציק, יתחצף, יתמרד וישתגע וזה לא תמיד יהיה תלוי רק בנו. גם במידה ונהיה ההורים המושלמים, נתאמץ ונשתדל מאוד לחנך את ילדינו, ניתן להם חוס ואהבה בשפע ובנדיבות ונמנע מפינוק שליילי, לא תמיד כל ילדינו יהיו מנומסים, אדיבים שקטים ונחמדים. אפילו כאשר נתנהג איתם לגמרי "לפי הספר", עדיין עבודה רבה לפנינו וזאת מהסיבה הבאה:

רע מנעוריו

פעמים והילד מטבע ברייתו יתנהג בקטנוניות, ינדנד, יציק, יתחצף ויתמרד. הוא יתקשה להתחשב בנו או בסביבתו ולא יצליח להבין מצבים שבהם הוא מוכרח להתנהג יפה ולהיות בסדר. וזאת מחמת שאין בליבו מידת-רחמנות, ומטבעו הוא אנוכי ורע, כמו שה' יתברך מעיד עלינו: "כי יצר לב האדם רע מנעוריו" (בראשית ח' כא) ורש"י מסביר: "עוד משנער ממעי אימו ניתן בו יצר רע". יצר רע זה שנמצא בלב הילד, הוא גם יצר של מצומצם הדעת ו"קטנות-מוחין" ובגלל שמוחו קטן ומצומצם, הבנתו ותפיסתו את העולם חסרה והוא בטוח שהוא חי לבדו בעולם. זו הסיבה, מדוע הילד נפגע בקלות ודורש תמיד שיספקו את כבודו ורצונו, הילד חושב שהכול מגיע לו וכולם - ובעיקר ההורים צריכים להתבטל אליו, לכבד אותו ולעשות את רצונו.

הילד שנמצא ב-"קטנות מוחין" אינו מבין כלל מה אנו הגדולים דורשים ממנו. הוא אינו מבין את החלק ה-"מורו" בהתנהגותו, הוא מאמין בכל ליבו שההורים צריכים תמיד לספק את רצונו ואפילו יהיה זה במצבים הכי לא מתאימים. אולם התנהגות זו לא תמשך לנצח, במידה

חינוך בשוב הדעת

כאשר נדלג על שלב החינוך וההדרכה, נקבל ילד גדול המתנהג כתינוק. זה אחד ההסברים, מדוע ילד בן עשר יכול לפעמים לפרוץ בבכי היסטרי על ממתק שלא קיבל או על שהעדתפתם לקחת לקניות את אחיו ולא אותו. הנטייה הטבעית שלו, לדרוש ואפילו לתבוע בכוחניות על ידי נדנד את כל מה שהוא רוצה, נובע מחוסר הבנה והרגל, ולאו דווקא מרצון להפריע לנו או מבעיה מסוימת.

מדוע ההקדמות הללו חשובות לנו? כי כאשר נבין את המניע להתנהגותו של הילד, שבהתנהגותו המפונקת הוא מנסה להשיג משהו והוא לא מתנהג כך בגלל שרצונו להפריע, להציק או לבייש אותנו, היחס שלנו כלפיו ישתפר והיחס ההוגן אליו יוכל להיות "קרקע פורייה" לעבודה חינוכית עם הילד. את ההסבר הזה, נצטרך לזכור בזמן "התקפת הפינוק" של הילד, ולפעול על פי ההנחיות כדלהלן:

הנחיות כדלהלן

סליחה! ההנחיות כדלהלן?! מה אנחנו רובוטים או נדרש מאיתנו להיות מתוכנתיים?! אנחנו הרי בני אדם, וכאשר הילד מקבל "התקפת פינוק" משתולל על הרצפה בבכי היסטרי, כי לא קנינו לו את הממתק שרצה או בגלל שלקחנו לו את האופניים, כי כבר הגיע הלילה והוא צריך לעלות לבית, זו סיסטואציה של פעולה החלטית ולפעמים גם בדרך קשה, ולא של הסברים "כדלהלן"???, טוב, תירגענו אני לא אמרתי, שצריך לתת לילד "הסברים כדלהלן". אני אמרתי שאת ההסבר לשאלה "מה לעשות בשעת התקפת פינוק" נקרא

כדלהלן: בזמן "התקפת-פינוק" עלינו להיות רגועים, לנשום עמוק, ולחשוב מספר שניות לפני שאנחנו מגיבים. כאשר ננהג בחכמה ובתבונה, נוכל בע"ה לעזור לילד שלנו ולהדריכו בנחת בדרך הנכונה.

התנהגות, בשעת התקפת פינוק

מאיתנו ההורים נדרש: לא לרדת בשום אופן לקטנוניות של הילד. להיות סבלניים, להירגע, לנסות להבין, והכי חשוב, להיות "הורה-מחנך" וללמד את הילד כיצד צריך להתנהג: מה מותר ומה אסור לעשות, מה אנחנו מקבלים כהתנהגות נורמאלית ומה לא נוכל לקבל. בדרך כלל, מה שקורה בזמן שהילד מקבל "התקפת פינוק" הוא: שאנחנו מתרגזים, צועקים ומחטיפים לו "מכה חינוכית" בכדי שיירגע. אני בהחלט ח"ו לא בא לשפוט אף אחד. כולנו בני אדם ולא רובוטים שאפשר לחנך אותו שגיגי בצורה קבועה. ובפרט שהתנהגותו מושפעת מאוד מההרפתקאות והבעיות הסובבות אותנו - בשלום בית, פרנסה, בריאות, התנהגות שאר הילדים וכ'.

פעמים רבות בשעת ניסיון כאשר הילד מנדנד, מציק או מפריע לנו אין לנו את הכוח להשתלט על עצמנו ולא תמיד יש לנו סבלנות לבנות מערכת חינוך בתוך הבית ולנסות להבין את הילד ולכוון את התנהגותו לאפיקים חיוביים, ולכן כאשר הוא "עולה לנו על העצבים" (כלשון המשורר) אנחנו משתמשים בשיטות לא חינוכיות ולא הכי נעימות, וכאן עיקר הטעות שלנו. אין חולק וכולנו יודעים כ: לכעוס, לגעור, להשפיל, לצעוק או להכות - אינם תורמים לאוירת חינוך בבית ובודאי שאינם מחנכים. להיפך, בצורת התגובה הזו, אנחנו מעצימים את הרע של הילד ומלמדים אותו דרכי התנהגות שליליות נוספות. ועל דרכי פעולה אלו, אומר הרב שלום ארוש שליט"א "אם אתה לא יודע לחנך שב ואל תעשה עדיף"

אז מה כן לעשות?

בשעת ניסיון נדרש מאיתנו ההורים, רוגע ואורך-רוח, שליטה עצמית וסבלנות ברזל, על מנת שנוכל לחנך את הפיקדון שקיבלנו מה' יתברך. אסור לנו בשום פנים ואופן לרדת לרמה של הילד ועלינו להכיר את מעמדנו ולכבד את עצמנו כהורים מחנכים המכירים את מקומם ויודעים להגיב בישוב הדעת על כל מקרה עם הילד, לגופו של עניין ולהימנע ככל האפשר לערב את רגשותינו וכ'.

אמונה ורוגע לילדים/ חלק א'

ט י פ א ק ט ו א ל י

תחזקו את ילדיכם באמונה שהקב"ה שומר ומגן עלינו, אנחנו נמצאים פה בעולם בשליחות, שום דבר לא קורה במקרה, כי ידו של הקב"ה מכוננת ואנחנו תמיד בהשגחה מלאה.

01

דבר חשוב: תנו לילד לדבר, שיגיד את כל מה שיש לו בלב. כאשר הוא ירגיש שיש מי שמקשיב לו, זה כבר ירגיע אותו. ואם מי שמרגיע אותו רגוע - הוא יירגע באמת.

02

אל תסמכו על כך שהילדים לא ידעו שום דבר. הם יכולים לשמוע את המידע מכל מיני מקורות אחרים, כמו חברים ושכנים, בצורה פחות נעימה, לכן כדאי שישמעו זאת מההורים בצורה עניינית ויבשה.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ, מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

מעמד פתיחת הפרנסה

מעמד תפילה מיוחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

אל מול הכותל המערבי

יום שלישי י"ד אלול בשעה 19:00

להזמנת כרטיס: 02-5308000

מס' מקומות מוגבל

מתנה ארוחת מפורטת יוקרתית